

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~DO BIEŻĄCEGO
SLUŻBOWEGO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 1

~~V0338
+ 1 mapa spm~~

ZESZYT TAKTYCZNY

I

1-36 str
1 mapa spm

REMBERTÓW

Styczeń 1965

ARCHIWUM
INICJATYWA SZKOLENIOWA
KATEDRA
WARSZAWA

~~36920~~

Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

DANES-PICTA.COM

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM. GEN. BRONI K. SWIERCZEWSKIEGO

~~DO ŚWIATKA
SUFACOWO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 1

~~U0338
+ 1 mapa spm~~

ZESZYT TAKTYCZNY

I

1-36 str
1 mapa spm

REMBERTÓW

Styczeń 1965

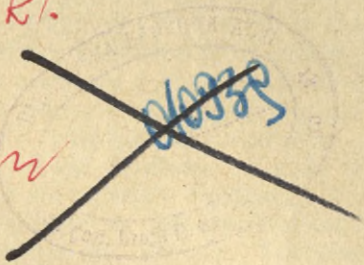
ARCHIWUM
INFORMACJI SZCZEGÓLNYCH
KAPITAŁU
1965

36920

Kierownictwo Sztab. Gen.
Zal. Nr do pisma 0598

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
IM GEN. BRONI K. ŚWIERCZEWSKIEGO

Prof. pniekl.
12057
afw

~~DO DZIAŁU~~
~~INFORMACYJNO~~

~~TAJNE~~

Egz. Nr 1

ZESZYT TAKTYCZNY

I

REMBERTOW

Styczeń 1965

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI SZKOLENIOWEJ
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~Nr 36920~~

2

Material opracował zespół oficerów pod kierunkiem ppłka dr Bogusława BIDZIŃSKIEGO, w składzie: ppłk dypl. Jan BLIŹNIUK, ppłk dypl. Mieczysław BORZECKI, ppłk dypl. Władysław DAWIDOWICZ, ppłk dypl. Karol DIDENKO, ppłk dypl. Witold JANDA, ppłk dypl. Jan SAJAK, mjr dypl. Marian WOJCIK.

OD REDAKCJI

Oddajemy do rąk czytelników pierwszy numer nowego wydawnictwa Akademii Sztabu Generalnego — „Zeszytów Taktycznych ASG“.

W kolejnych numerach zamieszczać będziemy założenia do zadań taktycznych na szczeblu oddziału i ogólnowojskowego związku taktycznego. Poszczególne zadania poprzedzone będą krótkim wprowadzeniem teoretycznym, poświęconym naświetleniu specyfiki mniej znanych, nowych zjawisk wojennych i metod działania na polu walki w różnych okolicznościach. W numerach następnych będziemy również zamieszczać proponowane warianty rozwiązań ze wskazaniem ich plusów i minusów.

Akademia spodziewa się, że „Zeszyty Taktyczne ASG“ mogą przynieść ogółowi oficerów naszych sił zbrojnych liczne korzyści. Mogą one być wykorzystywane jako kanwa taktyczna dla treningów sztabowych w pułkach i dywizjach. Mogą też stanowić pomoc dla oficerów, którzy drogą samokształcenia pragną powiększyć swe umiejętności dowódcze i sztabowe, a także pogłębić wiedzę zawodową. Szczególnie pozytywną rolę może odegrać nowe wydawnictwo przy indywidualnym przygotowywaniu się kandydatów na studia w naszej uczelni.

Liczmy na Wasz — Towarzysze Oficerowie — współudział w redagowaniu wydawnictwa. Oczekujemy propozycji co do tematyki, która Was interesuje; czekamy na Wasze opinie, co do treści tego i następnych numerów. Piszcie do nas; przysyłajcie swe krytyczne uwagi o proponowanych rozwiązaniach taktycznych. Żywa więc, jaką chcielibyśmy utrzymać między Wydawnictwem a Czytelnikami, będzie gwarancją, że idziemy właściwą drogą, stosujemy słuszne, coraz lepsze metody, i że wydawnictwo nasze przynosi oczekiwany pożytek.

36920 Archimmi AS9

SPIS TREŚCI

	Str.
1. Niektóre zagadnienia prowadzenia działań zaczepnych przez dywizję w warunkach niestosowania broni masowego rażenia	7
2. Założenie ogólne	10
3. Założenie uzupełniające odnośnie współdziałania lotnictwa z wojskami 1 Armii	14
4. Założenie uzupełniające o sytuacji OPL	17
5. Założenie uzupełniające o sytuacji raketowo-artyleryjskiej	19
6. Założenie uzupełniające o sytuacji inżynieryjno-saperskiej	22
7. Założenie uzupełniające o sytuacji tylowej	24
8. Założenie uzupełniające o sytuacji łączności	31
9. Mapa (1 : 100 000) położenia stron na 9.00 5.11.	

Exp 1. 25

TABLE

No.	Description	Amount
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

NIEKTÓRE ZAGADNIENIA PROWADZENIA DZIAŁAŃ ZACZEPNYCH PRZEZ DYWIZJĘ W WARUNKACH NIESTOSOWANIA BRONI MASOWEGO RAŻENIA

Przed kadrą naszego wojska, oprócz doskonalenia organizacji i sposobów prowadzenia walki (operacji) w wojnie raketowo-jądrowej, zostało postawione nowe zadanie: opracowania i opanowania zasad przygotowania i prowadzenia działań bojowych w warunkach stosowania konwencjonalnych środków walki — przy istnieniu groźby użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia.

Istotny wpływ na działania zaczepne w warunkach niestosowania broni masowego rażenia będą wywierać przede wszystkim możliwości ogniowe i manewrowe wojsk własnych i przeciwnika, zależne głównie od ilości i jakości lotnictwa, środków transportu powietrznego, artylerii, czołgów i środków przeciwpancernych. Ponadto duże znaczenie dla działań w tych warunkach będzie miała ciągła groźba wykonania przez przeciwnika niespodziewanych uderzeń bronią masowego rażenia i konieczność utrzymania pełnej gotowości do odparcia tych uderzeń.

Nasycenie wojsk doskonalszą techniką wojenną, duża ruchliwość, siła ognia i uderzenia związków ogólnowojskowych oraz lotnictwa stosujących współczesne, konwencjonalne środki rażenia — umożliwiają prowadzenie bardziej dynamicznych, manewrowych i zdecydowanych działań zaczepnych. Pozwala to zadawać przeciwnikowi gwałtowne, niespodziewane uderzenia na znacznie większą głębokość niż to miało miejsce w przeszłości. Wykorzystanie tych możliwości przez kadrę dowódczą i wszystkich żołnierzy może się stać kluczem do rozwiązania jednej z podstawowych sprzeczności, która się wyłania podczas prowadzenia działań zaczepnych w warunkach niestosowania broni masowego rażenia. Jest to mianowicie sprzeczność między potrzebą koncentracji sił i środków dla uzyskania przewagi w starciu z przeciwnikiem a potrzebą takiego rozśrodkowania wojsk, aby wpływ niszczącego działania broni masowego rażenia (w razie użycia jej przez przeciwnika w dowolnie wybranym przez niego czasie) został ograniczony do minimum.

Na podstawie doświadczeń uzyskanych w minionych wojnach wiemy, że koncentracja sił i środków do natarcia musi być tym większa, im większa jest zdolność przeciwnika do stawiania zorganizowanego oporu. Natomiast opór przeciwnika narasta zazwyczaj proporcjonalnie do czasu, jakim dysponuje on od momentu zaistnienia potrzeby lub groźby uderzenia do chwili jego wykonania. Z doświadczeń tych wynika, że można pobić przeciwnika równorzędnymi, a niekiedy nawet mniejszymi siłami, jeśli nie zdąży on rozwinąć swoich wojsk do walki (bitwy). Natomiast po przyjęciu przez niego ugrupowania bojowego (operacyjnego) i zorganizowaniu zawczasu przygotowanej obrony, zachodziła zazwyczaj ko-

nieczność masowania co najmniej trzykrotnie większej ilości sił i środków dla wykonania jednoczesnego uderzenia na wybranym, stosunkowo wąskim kierunku natarcia.

Biorąc pod uwagę współczesne uzbrojenie wojsk i doświadczenia wojenne, należałoby dążyć do opracowania i zastosowania takich sposobów organizacji i prowadzenia działań zaczepnych, które umożliwiłyby niszczenie wojsk nieprzyjaciela kolejno, w miarę ich podchodzenia do pola bitwy, kiedy poszczególne zgrupowania znajdują się jeszcze w ruchu, ześrodkowują się w rejonach koncentracji lub przygotowują do działań. Można by to osiągnąć przez wykonanie niespodziewanych, gwałtownych i jednoczesnych uderzeń na możliwie największą głębokość ugrupowania wojsk przeciwnika. Zasadę skupiania przeważających sił i środków można zrealizować nie tyle drogą zagęszczenia ich na małej powierzchni, na jednym kierunku i w stosunkowo długim czasie, jak to miało miejsce w pierwszej i drugiej wojnie światowej, lecz poprzez szybkie, skryte przeprowadzenie manewru oraz umiejętne skupianie i przenoszenie wysiłku z jednego kierunku na drugi. Rzecz zrozumiała, że w każdym konkretnym przypadku sposób działań bojowych dywizji będzie zależał przede wszystkim od ogólnej sytuacji, możliwości nieprzyjaciela i własnych oddziałów, a szczególnie posiadanych środków transportu powietrznego do przerzucenia desantów i grup specjalnych. Ogólnie rzecz biorąc, jeżeli przeciwnik nie rozwinął jeszcze swych wojsk do walki, rozpoczęcie jej powinno nastąpić na długo przed podejściem dywizji do rubieży (rejonu) starcia sił głównych, z maksymalnej odległości, na jaką pozwala zasięg posiadanych środków ogniowych i konkretna sytuacja bojowa. W tym celu należy wydzielić pewną ilość wspierającego lotnictwa i część pododdziałów (oddziałów) dywizji do działań w charakterze desantu i oddziałów wydzielonych. Ich zadanie powinno polegać na izolowaniu części wojsk przeciwnika od zgrupowania, którego pobicie zapewni szybkie wykonanie postawionego zadania. Następnie należy skierować główny wysiłek dywizji i wspierającego lotnictwa na zniszczenie odizolowanego zgrupowania przeciwnika, po czym dopiero siły główne dywizji mogą być użyte przeciwko kolejnemu, odizolowanemu od reszty wojsk zgrupowaniu nieprzyjaciela.

Przedstawiony sposób działań dywizji, oprócz stron dodatnich, posiada również szereg stron ujemnych. Jest on bardziej skomplikowany od sposobu masowania wojsk w określonym rejonie i wykonania nimi uderzenia na jednym kierunku. Poza tym natarcie na dużą głębokość na kilku kierunkach stwarza ciągle niebezpieczeństwo rozproszenia wysiłku i ułatwia przeciwnikowi wykonanie uderzeń na skrzydła i tyły dywizji. Dla osiągnięcia zamierzonych celów, przy zastosowaniu przedstawionego sposobu działań, szczególnie ważne znaczenie ma rozpoznanie, maskowanie wojsk, wywalczenie i utrzymanie inicjatywy oraz zapewnienie wojskom swobody manewru.

Jeżeli przeciwnik zdoła przejąć inicjatywę, rozwinię swoje wojska zgodnie z zamiarem i pozbawi nacierającego możliwości wykonania manewru, wówczas zajdzie zazwyczaj konieczność skoncentrowania dywizji

na stosunkowo małej powierzchni i wykonania uderzenia całością sił na jednym, stosunkowo wąskim kierunku.

W tym wypadku należałoby zmasować taką ilość sił i środków dywizji, która jest niezbędna dla szybkiego zniszczenia przeciwnika, wykonania wyłomu w jego obronie i uzyskania maksymalnie wysokiego tempa natarcia. Wysokie tempo natarcia oraz zuchwale przenikanie oddziałów w głąb ugrupowania broniących się wojsk przeciwnika i wychodzenie na ich tyły — zmniejszają możliwości skutecznego wykorzystania przez przeciwnika broni masowego rażenia. Groźbę użycia tej broni przez przeciwnika można zmniejszyć, przede wszystkim przez utrzymanie wysokiej gotowości własnych wojsk — głównie wojsk raketowych — do natychmiastowego podjęcia zdecydowanych kontrataków.

W tym celu, poza rozpoznaniem wojsk nieprzyjaciela uzbrojonych w konwencjonalne środki walki, konieczne jest prowadzenie ciągłego rozpoznania wojsk raketowych i broni masowego rażenia. Szczególną uwagę należy zwrócić na wykrycie przygotowań nieprzyjaciela do jej użycia. Do tego celu wykorzystuje się wszystkie dostępne środki dywizji. Przygotowanie nieprzyjaciela do użycia broni masowego rażenia można stwierdzić na podstawie zwiększonej intensywności dowozu oraz gromadzenia amunicji jądrowej i chemicznej, ładowania jej na wyrzutnie raketowe i samoloty, a także wysuwania większej ilości rakiet na stanowiska startowe. To zobowiązuje do posiadania własnego dywizjonu rakiet taktycznych w pełnej gotowości (głównie pod względem technicznym) do wykonania zadań ogniowych w ciągu kilku minut. Dla zapewnienia wysokiej gotowości dywizjonu rakiet taktycznych do natychmiastowego otwarcia ognia konieczne jest także prowadzenie aktualnej ewidencji celów raketowo-jądrowych. W wypadku wykrycia oznak wskazujących na przygotowania nieprzyjaciela do użycia broni masowego rażenia, główny wysiłek rozpoznania trzeba skierować na wykrycie pododdziałów raketowych i miejsc rozmieszczenia środków masowego rażenia nieprzyjaciela oraz wykorzystać maksymalną ilość konwencjonalnych środków walki do ich niszczenia.

Sposób działania dywizji zależeć będzie w każdym wypadku od otrzymanego zadania i wytworzonej sytuacji taktyczno-operacyjnej.

Spróbujmy więc określić najbardziej skuteczny sposób prowadzenia działań bojowych przez dywizję oraz wykorzystania rodzajów wojsk i służb w warunkach niestosowania broni masowego rażenia na podstawie sytuacji taktyczno-operacyjnej, przyjętej umownie w załączonym ćwiczeniu.

Zadanie polega na:

1. Powzięciu decyzji w roli dowódcy 2 DZ i opracowaniu jej przez sztab dywizji.
2. Opracowaniu danych do powzięcia decyzji dla dowódcy 2 DZ i powzięciu decyzji dotyczącej wykorzystania podległych wojsk i służb przez:
 - przedstawiciela lotnictwa znajdującego się przy dowódcy 2 DZ;
 - szefa OPL, dowódcy artylerii, szefa saperów, kwatermistrza, szefa łączności 2 DZ i ich sztaby.

ZAŁOŻENIE OGÓLNE

Mapy 1 : 100 000

I.

1 Armia (1 DPanc, 2, 4, 7 DZ) prowadzi operację zaczepną w kierunku: CHOSZCZNO, SZTRASBURG (3016), GYSTROW (6612), SZWERIN. Walcząc ze stawiającym coraz większy opór 1 KA (N), do 9.00 5.11 dywizjami pierwszego rzutu operacyjnego opanowała rubież: FRIDLAND (5004), (wył) ALTENTREPTOW (5284), PENCLIN (3272), FELDBERG (1294), (wył) jeż. OBER YKER ZEE i jeż. LYBELOW ZEE (8210). Lotnictwo przeciwnika wzmogło swą aktywność i coraz częściej grupy samolotów myśliwsko-bombowych atakują z powietrza związki taktyczne 1 Armii. W dotychczasowych walkach nie stosowano broni masowego rażenia i istnieje zakaz jej wykorzystywania.

II.

2 DZ z 1 i 2/1 ABAA, 2/1 ABSap (bez 3 k) naciera w centrum ugrupowania armii w kierunku: WOLDEG (2606), SZTAFENHAGEN (5460), TETEROW (6240), z zadaniem: rozbitcia oddziałów przeciwnika i opanowania do końca dnia 5.11 rejonu NOJKALEN (6854), TETEROW, HOEN DEMCYN (5638), BYLOW (5440), a oddziałem wydzielonym — m. GYSTROW. Zadanie do natarcia dywizja otrzymała o 22.00 4.11. O świcie 5.11 dywizja przeszła do natarcia, rozbiła około 1,5 batalionu z 3 BPZ nieprzyjaciela, siłami 4 i 6 pz sforsowała rz. TOLLENZE i naciera z powodzeniem w nakazanym kierunku.

2 pz w marszu, obchodzi NOJBRANDENBURG od południa i północy. Jest on atakowany przez grupę lotnictwa myśliwsko-bombowego w składzie 8 samolotów.

5 pz (bez 1/5 pz) czołem osiągnął rubież: KELPIN (3296), DEWIC (3092). Położenie pozostałych elementów ugrupowania 2 DZ na 9.00 5.11 na mapie — załącznik nr 1.

Dcy 2 DZ znajdującemu się na SD dywizji w rejonie lasu (4288) o godzinie 9.00 5.11 wiadomo:

- a) Dca armii zamierza siłami 2 i 7 DZ nie dopuścić do połączenia się podchodzących odwodów przeciwnika z wycofującymi się oddziałami z rejonu płu TEMPLIN (8800); o 13.00 5.11 wprowadzić do bitwy 1 DPanc w kierunku: FRIDLAND (4804), DEMMIN (7472), zniszczyć główne siły 3 DPanc, a następnie przenieść główny wysiłek armii w celu pobicia podchodzących odwodów npla. Odwodami specjalnymi osłonić lewe skrzydło armii;

- b) 1/5 pz (bez 3 k i środków ciężkich) zgodnie z decyzją dowódcy dywizji ma działać jako desant śmigłowcowy z zadaniem oparowania przepraw na kanale DAMMER KANAL w rejonie MALCHIN (5852). Gotowość do startu batalion ma osiągnąć za 10 minut;
- c) pułk lotnictwa myśliwsko-bombowego, który otrzymał zadanie obezwładnienia źródeł ognia w rejonie desantowania oraz wzbronienia podejścia odwodów, może wykonać uderzenie na przeciwnika w rejonie MALCHIN za 10 minut. Przy Dcy dywizji znajduje się przedstawiciel wspierającego lotnictwa;
- d) natarcie 4 DZ jest zatrzymane. Na kierunku SZWANBEK (5696), SZENBEK (4004), oddziały dywizji wycofują się w kierunku południowym;
7 DZ współdziałając z oddziałami 20 DZ (2 A), pomimo wprowadzenia do walki wszystkich sił, nie zdołała zamknąć pierścienia okrążenia wokół zgrupowania przeciwnika (w sile około 1,5 dywizji) w rejonie: PRENCLAU (1024), FELDBERG (1296), TEMPLIN (8800). Zgrupowanie to zatrzymało natarcie 7 DZ i przegrupowuje pośpiesznie swoje siły w kierunku półn-zach;
- e) Dca 5 pz zameldował: około batalionu piechoty nieprzyjaciela z czołgami wykonało uderzenie wzdłuż szosy: SZTOLPE (2090), WOLDEG (2404) zagrażając tyłom pułku i dywizji. 3 k i kcz z 1/5 pz z trudem powstrzymują uderzenie pododdziałów nieprzyjaciela; SPR pułku wykrył grupowanie się wojsk i samochodów nieprzyjaciela z zaopatrzeniem w lesie pld BALWIC (2884);
- f) OR dywizji w składzie: kompania transporterów (bez plut.), plut. czołgów pływających nie napotykając oporu npla przeniknął w rejon lasu (4062) i zameldował: znaczna ilość samochodów i cystern w rejonie 5 km pld SZTAFENHAGEN (5260). W rejonie PENCLIN (3072) i NOJSZTRELIC npla nie stwierdzono.
Grupa specjalna (GS) nr 1 zameldowała: duża kolumna czołgów, artylerii i transporterów przesuwają się w kierunku wschodnim po szosie TETEROW, MALCHIN.
GS nr 2, która prowadzi rozpoznanie w rejonie węzła dróg GYSTROW, stwierdziła drobne pododdziały tyłowe i obrony terytorialnej w m. GYSTROW.
Obydwie GS wyposażone są w materiał wybuchowy.
Pozostałe siły i środki rozpoznania 2 DZ znajdują się przy SD dywizji i mogą być użyte natychmiast po postawieniu im zadań.
- g) lotnictwo własne ustaliło:
— marsz dwóch kolumn transporterów opancerzonych, czołgów i artylerii długości około 20 i 10 km, które przekroczyły czołami kolumny MALCHIN i kan. DAMMER KANAL 6 km na pld zach i przesuwały się w kierunku pld wsch;
— o 8.53 zgrupowanie samochodów w rejonie 5 km pld SZTAFENHAGEN oraz ruchy samochodów i cystern w rejonie lasów wsch GRAMMENTIN (6060);

— podejście dwóch kolumn transporterów opancerzonych, czołgów i artylerii długości ponad 30 km każda. Czoła tych kolumn o 8.58 5.11 dochodziły do: SZWAAN (8208), BYCOW (7296);

h) podział sił i środków:

- 4 pz z 2 pa (bez 1/2 pa, 1 pl 2 k 2/1 ABSap);
- 6 pz z 1/2 pa, 2 k (bez 1 pl) 2/1 ABSap;
- 5 pz bez 1/5 pz z organicznymi środkami wzmocnienia;
- 2 pcz z 1 k 2/1 ABSap;
- 1/5 pz (bez 3 k i środków ciężkich) z 1 pl 1 k 2 bsap — śmigłowcowy desant taktyczny;
- Artyleria dywizji: 1 i 2/1 ABAA. W dyspozycji Dcy dywizji — 2 drt;
- Artyleria plot: 2 paplot;
- OPpanc: 2 dppanc;
- OInż: 2 bsap (bez 1 k, k i d, pl min);
- OZap: pl min., k tech. 2 bsap, 1 k 2 bsap (bez 1 pl);
- OZR: k i d 2 bsap;

i) straty 2 DZ:

N a z w a o d d z i a ł u	S t r a t y	
	w ludziach	w sprzęcie
4 i 6 pz	15%	15%
5 pz	25%	20%
2 pcz	10%	15%
w tyłach dywizji	8%	6%

Stan zaopatrzenia — założenie uzupełniające o sytuacji tylowej;

- j) wiatry: przyziemne o szybkości 3—5 m/sek; w górnych warstwach atmosfery o średniej szybkości 30 km/godz; średni kierunek wiatru — 320°;
- k) organizacja wojsk własnych wg etatu: „Organizacja D/Z dla celów ćwiczebnych C/069“.

* * *

Jaka powinna być decyzja Dcy 2 DZ w przyjętej umownie w ćwiczeniu sytuacji i jakie z tego wypływają wnioski dla określenia sposobu działań bojowych dywizji, rodzajów wojsk i służb w przyjętych warunkach działań zaczepnych?

Załączniki:

- nr 1 — Mapa położenia stron na 9.00 5.11;
- nr 2 — Wyciąg z identyfikatora npła na 1.00 5.11;
- nr 3 — Założenie uzupełniające odnośnie współdziałania lotnictwa z wojskami 1 A;
- nr 4 — Założenie uzupełniające o sytuacji OPL;
- nr 5 — Założenie uzupełniające o sytuacji raketowo-artyleryjskiej;
- nr 6 — Założenie uzupełniające o sytuacji inż.-sap;
- nr 7 — Założenie uzupełniające o sytuacji tylowej;
- nr 8 — Założenie uzupełniające o sytuacji łączności.

**WYCIĄG Z IDENTYFIKATORA ZWIĄZKÓW OPERACYJNYCH, TAKTYCZNYCH
I ODDZIAŁÓW NPLA NA 1.00 5.11**

Armia	Korpus	Dywizje	Brygady i grupy bojowe, pułki, bataliony	Artyleria	Czołgi	Inne rodzaje wojsk	Uwagi							
1 KA (niemiecki)	6 DZ	16 BZ (1, 2 bp, 3 bpz, 16 bcz) 17 BZ (1, 2 bp, 3 bpz, 17 bcz) 6 BPanc (1, 2 bcz, 6 bpz)	16 pa	16 pbr, 16 bł 15 bsap										
								11 DZ	31 BZ ? BZ 33 BPanc	? pa ? daplót				
								3 DPanc	8 BPanc (1, 2 bcz, 8 bpz) 9 BPanc (1, 2 bcz, 9 bpz) 3 BZ (1, 2 bp, 3 bpz, 3 bcz) 1 BZ (1, 2 bp, 3 bpz, 1 bcz)	brak danych				
1 KA (brytyjski)	1 DZ (N) 1 D (Br)	1, 2 BZ, 3 BPanc 8 BGP (1, 2, 3 bp, 8 pcz) 9 BGP (1, 2, 3 bp, 9 pcz) 2 BGPanc (1, 2, 3 pcz, 1 bp) trzy brygadowe grupy	140 „HJ” ? brak danych	?		?								
								2 D (Br) 4 D (Br)						
1 KA (belgijski)	1 DZ (B) 16 DZ (B) 7 DZ (N)	brak danych brak danych 21, 22 BZ, 23 BPanc	brak danych	brak danych										
								1 DZ (H) 1 DZ (H)						
1 KA (holenderski)														

Grupa Armii „POŁNOC”

Uwaga:

Organizację wojsk, wzmocnienie oraz normy taktyczne należy przyjmować na podstawie Vademecum operacyjno-taktycznego o armiach obcych.

Załącznik nr 3 do załozenia ogólnego

ZALOZENIE UZUPELNIAJĄCE ODNOŚNIE WSPÓLDZIAŁANIA LOTNICTWA Z WOJSKAMI 1 ARMII

I.

W dniu 4.11 w godzinach wieczornych Dca 2 DZ będąc w sztabie 1 A został poinformowany przez Dcę stanowiska współdziałania lotnictwa (SWL), że na korzyść 2 DZ od świtu 5.11 przewiduje się wykonanie lotnictwem następujących zadań.

1. Dla przewiezienia 1/5 pz (bez 3 k i środków ciężkich) jako desantu taktycznego został wydzielony 20 sps w składzie 30 śmigłowców Mi-4, który o godz. 7.30 5.11 wylądowuje na dwóch lądowiskach w rejonie pld las (3292d), wsch skraj lasu (3294b).
2. Oslonę wojsk 1 A oraz wysadzania desantu taktycznego przez 2 DZ w rejonie MALCHIN prowadzi 5 DLM we współdziałaniu z naziemnymi środkami OPL wojsk 1 Armii.
3. Dla wsparcia działań bojowych wojsk 2 DZ Dca 1 A wydzielił na dzień 5.11 — 6 eskadr lotnictwa MSz, z tego: 4 eskadry na przygotowanie wysadzenia i wsparcie działań desantu taktycznego w rejonie MALCHIN oraz 2 eskadry na wsparcie działań sił głównych 2 DZ.
4. Na SD 2 DZ zostanie wydelegowany od świtu 5.11 oficer ze stanowiska współdziałania lotnictwa przy 1 A ze środkami łączności (radiostacja R-801 z R-805).
5. W pasie natarcia 2 DZ od świtu 5.11 zostanie rozwinięty posterunek naziemnego naprowadzania lotnictwa na cele naziemne (PNN) w rejonie WOGGERSYN (stacja radiookacyjna typu „JAWOR“ oraz radiostacja typu R-801 z R-805).

II.

1. O godz. 7.30 5.11, 20 sps wylądował na wyznaczonym lądowisku w rejonie na pld od lasu (3292d), wsch skraj lasu (3294b). 1/5 pz (bez 3 k i ciężkiego sprzętu) ładuje się na śmigłowce zgodnie z opracowaną tabelą załadowania. Gotowość do startu godz. 9.10 5.11.
2. O godz. 8.30 5.11 szef grupy rozpoznawczej SWL przy 1 Armii, na prośbę przedstawiciela lotnictwa przy 2 DZ, wysłał jedną parę samolotów rozpoznawczych celem rozpoznania rejonu lądowania desantu w rejonie MALCHIN. Przedstawiciel ten o godz. 8.50 5.11 nawiązał łączność z parą samolotów prowadzącą rozpoznanie rejonu lądowania i otrzymał stamtąd następujące dane o przeciwniku (jak załozenie ogólnowojskowe punkt g).

3. O godz. 9.00 5.11 oficer operacyjny SWL powiadomił przedstawiciela lotnictwa przy 2 DZ, że trzy eskadry LMSz zostały postawione w stan gotowości bojowej nr 1, w celu wykonania uderzenia (na korzyść desantu taktycznego 2 DZ) w rejonie MALCHIN oraz polecił przedstawicielowi lotnictwa przy 2 DZ ustalić z Dcą dywizji miejsce i czas wykonania uderzenia lotniczego. Przekazał mu również zezwolenie na wywołanie wydzielonych eskadr z lotnisk.
Od godz. 7.00 5.11 został rozwinięty PNN w rejonie WOGGERSYN (4482).
4. Od godz. 8.50 do 9.05 1 eskadra 12 plmsz obezwładniać będzie artylerię nieprzyjaciela na SO w rejonie SZWANBEK (5696), REPENAK (5896), RAMELOW (5898), w pasie działań 4 DZ. O godz. 9.05 1 eskadra 11 plmsz wykona uderzenie w pasie działań 7 DZ na kolumnę wojsk nieprzyjaciela maszerującą po drodze TOMSDORF (0696), KRYZELIN (0892), TRIPKENDORF (0888), DOLGENSZER (1088).
O godz. 9.10 2 eskadra 11 plmsz wykona uderzenie w pasie działania 7 DZ na kolumnę wojsk nieprzyjaciela maszerującą po drodze MALENDORF (0096), KYSTRINCHEN (0090), MARIJENHAJM (0288).
Od godz. 9.20 2 i 3 eskadra 12 plmsz według planu Dcy 1 Armii opóźnia podejście dwóch kolumn nieprzyjaciela, które o godz. 8.55 znajdowały się czołem na rubieży SZWAAN (8208), BYKOW (7294). Na lotnisku GOLENIOW znajdują się samoloty w gotowości do wykonania uderzeń jądrowych wg decyzji Dcy 1 Armii.

III.

Wsparcie wojsk 1 Armii realizują: 10, 11, 12 plmsz (4 DLMSz), które bazują na lotniskach:

- 10 plmsz — PAZEWALK;
- 11 plmsz — PENKUN;
- 12 plmsz — GOLENIOW.

Zadanie ogniowego wsparcia desantu taktycznego 2 DZ wykonuje 10 plmsz.

Czas potrzebny na przekazanie z SD 2 DZ sygnału wywoławczego na SD 10 plmsz — 5 min.

Czas od otrzymania sygnału startu z gotowości bojowej nr 1: dla klucza — 3 min.; dla eskadry — 5 min.

Czas zbiórki eskadry metodą dopędzania, przy starcie kluczami — 3 minuty.

Czas zbiórki klucza przy starcie parami — 2 minuty.

Czas lądowania pojedynczymi samolotami: dla klucza — 6 minut, dla eskadry — 10 min.

Czas lądowania parami: dla klucza — 5 minut, dla eskadry — 7 min.

Przeciętny czas odtwarzania gotowości bojowej w 4 DLMSz:

- dla klucza — 50 min.;
- dla eskadry 1 godz. 15 min.

Lotniska 4 DLMSz są wyposażone w środki UL umożliwiające wykonywanie lotów w trudnych warunkach atmosferycznych.

Lotnisko PAZEWALK umożliwia start samolotów kluczami, a lądowanie parami.

*
* *
*

Duża ilość obiektów, na które mogą być wykonane uderzenia lotnictwa, wymaga wytypowania i uzasadnienia obiektów mających największy wpływ na działanie 2 DZ. Po ustaleniu obiektów działań lotnictwa i uzasadnieniu ich wyboru, należy określić najbardziej uzasadniony i jednocześnie realny czas przybycia LMSz w rejon działań i na tej podstawie określić czas podania sygnału startu.

Załącznik nr 4 do założenia ogólnego

ZAŁOŻENIE UZUPEŁNIAJĄCE O SYTUACJI OPL

I.

Sytuacja ogólna i położenie środków OPL na 9.00 5.11 — jak mapa i założenie z TO.

II.

Sytuacja powietrzna i OPL.

1. Na podstawie dotychczasowych danych rozpoznania ustalono, że 1 KA (N) wspiera część sił 2 PTSP. 1 KA (N) dysponuje około 96 samolotami i śmigłowcami typu: D-27 i Hc-211B. Dotychczasowa działalność lotnictwa npla przedstawia się następująco:
 - lotnictwo rozpoznawcze prowadziło intensywne rozpoznanie naszych wojsk głównie na kierunku: SZWERIN, SZCZECIN, BYDGOSZCZ pojedynczo i parami samolotów typu: HUNTER FR 10 i CANBERRA PR-7 z wysokości 1000—12 000 m;
 - lotnictwo myśliwsko-bombowe samolotami typu F-84F, CF-100 i F-104G działało grupami w składzie 4—12 samolotów z wysokości do 3000 m, wykonując uderzenia głównie na: artylerię raketową i klasyczną, wojska w czasie pokonywania przepraw na rz. Odra i odcinków terenu kanalizujących ruch, kolumny marszowe, drugie rzuty dywizji i pułków oraz odwody, system rozpoznania radiolokacyjnego, węzły łączności i SD;
 - lotnictwo bombowe samolotami typu CANBERRA B-8 działało grupami w składzie 3—9 samolotów pod osłoną myśliwców i samodzielnie z wysokości 2000—6000 m, wykonując uderzenia na: artylerię raketową i klasyczną, drugie rzuty i odwody, mosty, przeprawy i węzły dróg, lotniska i SD. W dotychczasowych działaniach lotnictwo npla stosowało wyłącznie zwykłe i napalmowe środki rażenia oraz aktywne i bierne zakłócenia pracy stacji radiolokacyjnych.
2. Własne lotnictwo myśliwskie osłania wojska, przeprawy na rz. Odra i obiekty tyłowe 1 A prowadząc walkę z lotnictwem nieprzyjaciela.
W dniu 3 i 4.11 lotnictwo myśliwskie stoczyło kilkadziesiąt walk powietrznych z lotnictwem nieprzyjaciela, zadając mu poważne straty.
Działania bojowe własnego lotnictwa podane są w załączniku nr 3.

III.

Z zarządzenia Szefa Wojsk OPL 1 A, które o 22.00 4.11 wpłynęło do Wydziału OPL 2 DZ, wiadomo:

1. Wojska OPL 1 A w składzie 1 prplot, 1 apaplot mk i 2 apaplot sk we współdziałaniu z lotnictwem myśliwskim skupiają główny wysiłek na osłonie przepraw na rz. ODRA, BROT, SD i tyłów armii.
2. Środki OPL 2 DZ — 2 paplot mk (położenie — jak mapa).
3. Na prawo działają środki OPL 4 DZ — 4 paplot mk. Na lewo środki OPL 7 DZ — 7 paplot mk.
4. Dane o sytuacji powietrznej przekazują:
— PRT 1 A na częstotliwości 3350/3470 KHz;
— RPW — rozwinięty w rejonie 300 m zach. KREKOW (3208) na częstotliwości 3260/3320 KHz.
Dane z własnej RSWP przekazywać na częstotliwości 21530/21610 KHz.
5. Nie przewiduje się ograniczeń w prowadzeniu ognia przez artylerię przeciwlotniczą.
Przy szczegółowym opracowaniu sposobów odpierania nalotów powietrznych szczególną uwagę zwrócić na zwalczanie grup samolotów urzutowanych w głąb i wszerz oraz samolotów działających na małych wysokościach z różnych kierunków.
6. Osłonę wojsk, przepraw i tyłów 1 A z powietrza prowadzi 5 DLM zgodnie z planem osłony Frontu.
Współdziałanie artylerii przeciwlotniczej z lotnictwem myśliwskim organizuje się we wspólnej strefie. Jeżeli na podejściach i w strefie ognia nie ma własnych samolotów myśliwskich, artyleria przeciwlotnicza prowadzi ogień bez ograniczeń. W wypadku gdy własne samoloty myśliwskie znajdują się na podejściach lub w strefie ognia, artyleria przeciwlotnicza zapewnia im niezbędne warunki bezpieczeństwa. Do obliczenia strefy bezpieczeństwa przyjąć prędkość własnych samolotów myśliwskich: $V = 320$ m/sek.
Częstotliwość pracy urządzeń zapytujących przekazywana będzie codziennie do 20.00 specjalną pocztą.

IV.

Wiadomości dodatkowe

1. Straty w 2 paplot:
— w ludziach 9%;
— w sprzęcie — w 2 baterii zostało zniszczone 1 działo, a w 3 baterii — 1 działo i ciągnik.
2. Stan zapasów materiałowych — jak założenie tyłowe.
3. Na pokładach samolotów: CANBERRA i F-104G stwierdzono aparaturę AN/APQ 27.

Załącznik nr 5 do założenia ogólnego

**ZAŁOŻENIE UZUPELNIAJĄCE O SYTUACJI
RAKIETOWO-ARTYLERYJSKIEJ**

1. O świcie 5.11 artyleria dywizji wykonała nawalę ogniową na nieprzyjaciela broniącego się na rubieży rz. TOLLENZE, a następnie wspierała swym ogniem nacierające pododdziały 4 i 6 pz. Po uzyskaniu powodzenia przez pułki pierwszego rzutu dywizji, większość pododdziałów artylerii rozpoczęła zmianę stanowisk ogniowych.
2. Położenie 2 drt i artylerii 2 DZ na 9.00 5.11:
 - a) Wyrzutnia 1 baterii 2 drt jest załadowana rakieta jądrową o mocy 10 KT — nr 1011; znajduje się ona na stanowisku wyczekiwania pld-wsch BUCHHOF (4488).
3 drt (bez 1 baterii) o 8.30 5.11 opuścił zajmowany rejon stanowisk startowych i znajduje się w marszu. Wyrzutnia 2 baterii jest załadowana rakieta jądrową o mocy 3 KT — nr 1012, a wyrzutnia 3 baterii — rakieta chemiczną — nr 1051.
W POT dywizjonu znajdują się następujące rakiety:
— rakieta jądrowa o mocy 20 KT — nr 1013;
— rakieta jądrowa o mocy 3 KT — nr 1014;
— rakiety chemiczne nr nr 1052, 1053, 1054, 1055.
Rakiety nr nr 1012, 1014 i 1053 od ostatnich przeglądów w APTBR były przewożone na naczepach i wyrzutniach łącznie na odległość 450—480 km.
Stan ludzi i sprzętu w dywizjonie — etatowy.
Położenie szczegółowe pododdziałów drt i artylerii 2 DZ wrysowane jest na mapie — załącznik nr 1.
 - b) Podział artylerii — jak podział sił i środków podany w założeniu ogólnym.

STRĄTY W SPRZĘCIE ARTYLERYJSKIM

Oddziały (pododdziały)	S t r a t y						
	82 mm moźdz.	120 mm moźdz.	85 mm arm.	PPK	122 mm hb	122 mm arm.	152 mm hb-arm.
Artyleria 4 pz	4	1	—	1	1	—	—
Artyleria 5 pz	5	2	1	1	—	—	—
Artyleria 6 pz	3	2	1	1	—	—	—
1/2 pa	—	—	—	—	2	—	—
2/2 pa	—	—	—	—	—	—	—
3/2 pa	—	—	—	—	—	—	1
1/1 ABAA	—	—	—	—	—	—	1
2/1 ABAA	—	—	—	—	—	—	2
2 dppanc	—	—	1	1	—	—	—
Razem w artylerii 2 DZ	12	5	3	4	3	—	4

3. W godzinach nocnych z 4 na 5.11 dowódca artylerii 2 DZ otrzymał od dowódcy wojsk raketowych i artylerii 1 Armii następujące zadanie:
- Wojska raketowe 1 Armii są w gotowości do zwalczania operacyjno-taktycznych środków napadu jądrowego oraz odwodów korpusnych nieprzyjaciela.
 - Środki napadu jądrowego 2 DZ utrzymywać w gotowości do zwalczania środków napadu jądrowego oraz odwodów nieprzyjaciela.
 - Artyleria 2 DZ:
 - o świcie 5.11 wykonać ogniowe przygotowanie natarcia na nieprzyjaciela broniącego rubieży rz. TOLLENZE;
 - wspierać natarcie piechoty i czołgów ześrodkowaniami ogniowymi i ogniem obserwowanym;
 - być w gotowości do zabezpieczenia przełamania z marszu kolejnych rubieży obrony nieprzyjaciela;
 - być w gotowości do zabezpieczenia odparcia kontrataków odwodów nieprzyjaciela.
4. Rozpoznanie:
Artylerii 2 DZ przydzielono na 1 dzień walki następujące środki rozpoznania:
- brd i pl. SNAR z 1 dra;
 - dwa samoloty z wysiłkiem 3 lotów na załogę.
- Komunikaty meteoogniowe są nadawane co dwie godziny. Pierwszy komunikat o 2.00 5.11.
- Podział środków rozpoznania w artylerii 2 DZ na 9.00 5.11:
- w 2 pa (bez 1/2 pa) — plrd i stacja SNAR z 2 bat. rozp. i dow.;
 - w 1/2 pa — stacja SNAR z 2 bat. rozp. i dow.;
 - w 1/1 ABAA stacja SNAR z pl. SNAR 1 dra;
 - w 2/1 ABAA stacja SNAR z pl. SNAR 1 dra;
 - w dyspozycji dowódcy artylerii 2 DZ — 2 bat. rozp. i dow. (bez plrd i pl. rr), brd z 1 dra, klucz śmigłowców).
- Dowódca artylerii 2 DZ do 9.00 5.11 wykorzystał dwa samoloty lotnictwa rozpoznawczego artylerii oraz cztery śmigłowce.
5. Dane z rozpoznania artyleryjskiego:
- Lotnictwo rozpoznawcze artylerii wykryło:
 - baterie haubic ciężkich w rejonie 1 km pld wsch. REKWIC (5474);
 - dwie wyrzutnie raketowe załadowane raketami na stanowisku startowym 500 m pld CWIDORF (5270);
 - baterię artylerii w rejonie 500 m wsch. KOSTORF (4872);
 - dwie baterie haubic w rejonie KLEET (4472).
 - Szef artylerii 4 pz zameldował, że z rejonu zach. las (4874) około baterii npla prowadzi ogień na skrzyżowanie dróg KALYBBE (4480).

Dowódca 2/1 ABAA zameldował ze swego PO na wzg. 75,5 (4078): z rejonu zach. KLAJN HELLE (4274) nieprzyjaciel prowadzi ogień ześrodkowany siłami około dywizonu artylerii na skrzyżowanie szos WAJTIN (3880).

6. Przydział i normy zużycia amunicji podane są w załączeniu uzupełniającym o sytuacji tylowej — zał. nr 7 (tabela 2 i 4).

Załącznik nr 6 do założenia ogólnego

ZAŁOŻENIE UZUPEŁNIAJĄCE O SYTUACJI INŻYNIERYJNO-SAPERSKIEJ

I.

W pasie działania 2 DZ przeciwnik stosuje na szeroką skalę miny przeciwpancerne DM 11 i miny przeciwpiechotne DM 31 dla zahamowania natarcia naszych wojsk. Rozpoznanie inżynieryjne stwierdziło, że nieprzyjaciel przygotowuje do zniszczenia drogi i obiekty drogowe na kierunkach:

- RAINBERG (5076), SZTAFENHAGEN (5460);
- NOJBRANDENBURG (3884), MALCHIN (5852);
- PELCIN (3272), WAREN (3446).

II.

W 2 DZ zostały zorganizowane: oddział zaporowy, oddział zabezpieczenia ruchu i odwód inżynieryjny. Oddziały te o godzinie 9.00 5.11 znajdowały się w następującym położeniu:

- OZap ześrodkowany jest w lesie na zach. POSSEN (4690);
- OZR — po wykonaniu przejścia przez zabagnioną dolinę rzeki TOLLENZE na kierunku: załamanie szosy (4484), pln WOGGERSYN (4280) ześrodkowuje się w rejonie pld WOGGERSYN;
- OInż ześrodkowany jest w rejonie pln KARPMYLE (4082).

III.

Szefowi saperów 2 DZ wiadomo:

1. JPR działa wspólnie z OR dywizji z zadaniem: rozpoznania zapór inżynieryjnych nieprzyjaciela, ustalenia rodzaju i sposobu ustawiania min na drogach, określenia sposobu przygotowania obiektów drogowych do niszczenia.

OZR 4 pz utrzymuje pułkową drogę dowozu i ewakuacji. OInż tego pułku jest w gotowości do minowania manewrowego. Zorganizowane grupy torujące (po dwie na każdą kompanię pierwszego rzutu) są wyposażone w niezbędny sprzęt.

Na kierunku działania 4 pz zostało przygotowane przejście przez rz. TOLLENZE po torze kolejowym od ST. NEDDEMIN do m. TALBERG.

3. Dwa OZR-y 6 pz utrzymują drogi na kierunku działania batalionów pierwszego rzutu pułku. OInż pułku jest rozmieszczony w pobliżu

SD pułku. Grupy torujące (po dwie na każdą kompanię pierwszego rzutu) będą gotowe do działań za 15 min.

4. W 1/5 pz (desant taktyczny) — pluton saperów jest przygotowany do wykonania zadań inżynierskiego zabezpieczenia, a szczególnie prac minerskich.
5. OInż 5 pz jest ześrodkowany w pobliżu SD pułku, w gotowości do minowania manewrowego i wykonywania niszczeń.
6. W 2 pcz zorganizowane zostały grupy towarzyszenia czołgom oraz OInż.
7. Na kierunku natarcia 2 DZ przesuwa się OZap 1 Armii w gotowości do minowania manewrowego i wykonania niszczeń na rubieżach określonych przez dowódcę 2 DZ. OZap 1 Armii jest w marszu; czołem kolumny osiągnął rozwidlenie dróg (1600). Wyposażony jest on w 6 tys. min TM-53 i 1,5 tony materiału wybuchowego.

IV.

Na okres natarcia 2 DZ została wzmocniona: 2/1 ABSap (bez 3 k). Aktualny podział sił inżyniersko-saperskich podany jest w założeniu ogólnym.

PODZIAŁ ŚRODKÓW INŻYNIERYJNO-SAPERSKICH

Elementy ugrupowania bojowego									
	4 pz	5 pz (bez 1/5)	6 pz	1/5 pz	2 pcz	OZap	OZR	OInż	DPZ
Środki									
Miny ppanc (szt.)	1000	1500	1500	300	750	1500	—	2000	1000
Miny ppiech. (szt.)	500	10 0	750	—	—	—	—	1500	—
Materiał wybuch. (kg)	750	1500	1000	200	500	500	1000	1000	500
Ładunki wydłużone UZ-2 (szt.)	250	200	300	—	200	—	—	500	—
Zapory mało widoczne (pak.)	100	100	100	—	—	—	—	—	—

Załącznik nr 7 do założenia ogólnego

ZAŁOŻENIE UZUPEŁNIAJĄCE O SYTUACJI TYŁOWEJ

I. Położenie i stan tyłów

1. Rozmieszczenie tyłów oddziałów i dywizji — jak mapa położenia stron. W wysuniętej części tyłów dywizyjnych jezioro (3696) znajduje się: 2 batalion medyczny, transport z amunicją i batalion napraw.
2. Ukompletowanie tyłów:
 - a) tyły oddziałów — jak stan ukompletowania oddziałów;
 - b) tyły dywizyjne — tabela nr 1.
3. Stan zapasów środków materiałowych — tabela nr 2.
4. Stan zabezpieczenia medyczno-sanitarnego:
 - a) stan rannych i chorych — tabela nr 3;
 - b) stan sanitarno-epidemiczny rejonu działań wojsk:
 - zachodzi podejrzenie, że w rejonie działań 6 pz są skażone źródła wody;
 - w 5 pz zanotowano 3 wypadki zachorowań wśród żołnierzy na nie rozpoznaną chorobę zakaźną;
 - c) dywizja posiada wzmocnienie z armii — 21 mbw (2608).

II. Wiadomości ze sztabu, od szefów służb dywizji i kwatermistrzostwa 1 Armii

1. Z informacji sztabu 2 DZ, szefów służb dywizji i kwatermistrzostwa armii, kwatermistrzowi dywizji wiadomo:
 - a) 2 DZ w dniu 5.11 zaopatrywana jest w środki materiałowe z RBA 1 Armii. Dowóz środków materiałowych z RBA do 2 DZ jest utrudniony z powodu działalności grup dywersyjnych nieprzyjaciela. Dostarczenie z armii środków materiałowych w ilości około 100 ton (dla 2 DZ) możliwe będzie w godzinach wieczornych 5.11. W związku z powyższym kwatermistrz 2 DZ do 11.00 5.11 przedstawi kwatermistrzowi 1 Armii wykaz najbardziej potrzebnych środków materiałowych.
 - b) Ewakuacja medyczna z dywizji odbywa się środkami ewakuacyjnymi armii do zgrupowania szpitali Frontu. Od 12.00 5.11 Front rozwija w rejonie PAZEWALK (3032) nowe zgrupowanie szpitali. Na kierunku działania 2 DZ szef służby medycznej 1 Armii przewiduje wykorzystać do ewakuacji kompanię hospitalizacyjną.

2. Normy zużycia środków materiałowych dla 2 DZ na 5.11 — tabela nr 4.
3. Meldunki i sprawozdania o stanie tyłów przedstawiać codziennie do 22.00 (z godz. 18.00).

III. Wiadomości dodatkowe

1. Ciężary jednostek kalkulacyjnych 2 DZ — tabela nr 5.
2. Zdolność załadowcza transportu dowozu i ewakuacji:
 - a) samochodu STAR 6×6 — 4,0 t; samochodu GAZ-63 — 2,5 t; przyczepy 2-osiovej P-3 — 3,0 t. Współczynniki załadowania: amunicji — 0,7; żywności — 0,6; mps: STAR 6×6 — 14 beczek 200 l lub 189 kanistrów; GAZ-63 — 10 beczek 200 l lub 100 kanistrów; przyczepy P-3 — 12 beczek 200 l lub 120 kanistrów;
 - b) samochodu cysterny STAR 6×6 pojemność praktyczna — 4200 l benzyny lub 4000 l oleju napędowego;
 - c) samochodu sanitarnego — 10 rannych lub chorych, samochodu przystosowanego — 8 rannych.
3. Do kalkulacji w ćwiczeniu przyjęto czołgi T-34-85.
4. Dane do obliczania potrzeb mps:
 - a) wzór na obliczanie zużycia paliwa dla pojazdów mechanicznych w natarciu:

$$P = \frac{(1 + kmt)(1 + ke)}{S};$$

gdzie:

P = zużycie paliwa w jn;

l = głębokość zadania bojowego (mierzona w linii prostej);

kmt = współczynnik manewrowo-taktyczny;

ke = współczynnik eksploatacyjny;

S = zasięg pojazdu na 1 jn (dla samochodów — 650 km, czołgów T-34-85 — 440 km, transporterów opanc. — 580 km);

b) wartości współczynników dla:

— czołgów i transporterów opancerzonych:

kmt = 1,1; ke = 0,25,

— samochodów:

kmt = 0,95, ke = 0,45.

5. Pułki pierwszego rzutu posiadają po jednym zespole piekarniczym z dywizyjnej piekarni polowej.

Tabela nr. I

UKOMPLETOWANIE ODDZIAŁÓW TYŁOWYCH z DZ na 9.00 5.11
(Stan faktyczny)

Oddział	Stan osobowy		Transport i wyposażenie										Współczynnik	
	osobowo-teren.	ciężar-teren STAR 6x6	ciężar-teren STAR 6x6	ciężar-teren GAZ-63	przyczepy P-3	ciężarny STAR 6x6	ciągniki kołowe	ciągniki gąsienic.	samochoď ciastownia	samochoď kapielisko	Współczynnik sprawności technicznej			
2 batalion transp.	—	—	39	1	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 komp. transp. am.	—	—	39	1	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 komp. transp. am.	—	—	14	1	11	39	—	—	—	—	—	—	—	—
komp. transp. mps	—	—	27	1	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pluton dow. sprz. tech.	—	—	14	—	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—
druż. transp. żywn.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
dowództwo i tyły	2	8	—	5	3	4	—	—	—	—	—	—	—	—
Razem	2	141	141	9	54	43	—	—	—	—	—	—	—	—
2 batalion medyczny	121	12	13*)	3	3	1	—	—	—	—	—	—	—	—
2 batalion napraw	188	3	39	3	3	—	4	4	—	—	—	—	—	—
dywizyjny punkt. zaop.	43	2	3	3	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—
piekarnie polowe	53	10	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
kapielisko polowe	9	1	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	2

*) W tej liczbie 19 samochodów sanitarnych. W piekarni polowej — 4 piece piek. pol.

STAN ZAPASÓW ŚRODKÓW MATERIAŁOWYCH 2 DZ na 9.00 5.11

Oddział	A m u n i c j a (j o)								MPS (jn)		Z y m n o ś ć (r d z)		Umundrowanie (kompletj)	Woda (litry)					
	Strzelecka	82 mm	120 mm	moźdz.	85 mm	PPK	122 mm	hb	122 mm	arm.	152 mm	czołg			plot	benzyna	olej napęd.	„W”	„R”
4 pz	0,60	0,5	0,55	0,6	1,8	0,30	—	—	—	—	—	1,2	1,1	0,90	1,2	2	1-2	100	8000
6 pz	0,70	0,65	0,70	0,75	1,95	0,80	—	—	—	—	—	1,4	1,2	0,95	1,35	2	1-2	100	12000
5 pz	0,55	0,4	0,5	0,6	1,8	0,35	—	—	—	—	—	1,2	1,1	0,85	1,3	2	1-2	100	9000
2 pcz	1,0	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,45	1,3	1,0	1,2	2	2	—	4000
2 pa	0,75	—	—	—	—	0,4	0,5	0,4	—	—	0,4	—	—	0,85	1,1	2	1	—	—
2 dappanc	0,75	—	—	0,80	2,0	—	—	—	—	—	—	—	—	0,90	—	2	1	—	—
2 paplot	0,70	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0,9	0,85	1,2	2	1	—	—
2 dirt	0,8	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0,80	1,2	2	1-2	—	—
pozostałe jedn.	0,75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,1	—	0,95	1,2	2	1-2	—	5000
w DPZ	0,2	0,2	0,2	0,2	0,5	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	0,5	0,3	0,10	0,5	2	—	200	15000

Uwaga:

- 1) Poza podaną ilością umundurowania w każdym oddziale znajduje się zapas wymiennono-naprawczy: w pułku — 100 kompl., samodz. bat. (dywizjonie) — 50 kompl., w składzie dywizyjnym — 300 kompl.
- 2) W wysuniętej części tyłów znajdują się: 2 samochody z amunicją strzelecką, 10 samochodów z amunicją art. i moźdz., 6 samochodów z amunicją art. i moźdz., 6 samochodów z amunicją czołgową i 2 samochody z amunicją plot. Pozostałe środki materiałowe w tyłach dywizji rozdzielone są mniej więcej równomiernie na obu marszrutach.
- 3) W PPG 5 pz brak jest amunicji do moździerz 82 i 120 mm.

OBŁOŻENIE URZĄDZEŃ MEDYCZNYCH 2 DZ NA 9.00 5.11

Oddział	Ciężko ranni	Średnio ranni	Lekko ranni	Chorzy	U w a g i
4 pz	12	6	2	—	Ranni znajdują się w rej. KAŁYBBE (4486)
5 pz	brak			danych	
6 pz	8	11	16	4	
2 pcz	—	—	4	5	
2 pa	3	2	—	4	
2 paplot	2	—	7	6	
2 drt	—	—	—	4	
2 dappanc	brak		danych		
pozostałe jednostki	17	21	8	3	
21 mbw	36	72	29	12	
Razem	78	112	66	38	

NORMY ZUŻYCIA ŚRODKÓW MATERIALOWYCH 2 DZ I JEDNOSTEK WZMOCNIENIA NA 5.11
(w jednostkach kalkulacyjnych):

L. p.	Oddziały dymiącej	Am. strzel.	82 mm moźdz.	120 mm moźdz.	85 mm arm.	PPK	122 mm hablice	122 mm arm.	152 mm hb. arm.	Am. czołg.	Am. plot.	Benz. samoch.	Olej napęd.	Zywn.	Uwagi
1	4 pz	0,8	0,7	0,7	0,8	0,8	1,1	—	—	1,2	1,5	0,3	0,45	1	
2	6 pz	0,8	0,7	0,7	0,8	0,8	1,1	—	—	1,0	1,5	0,3	0,45	1	
3	5 pz	0,5	0,4	0,4	0,5	0,65	0,8	—	—	0,8	1,5	0,3	0,45	1	
4	2 pcz	0,6	—	—	—	—	—	—	—	1,0	1,5	0,3	0,45	1	
5	2 paplot	0,3	—	—	—	—	—	—	—	—	1,5	0,3	0,45	1	
6	2 dappanc	0,3	—	—	0,7	0,75	—	—	—	—	—	0,3	—	1	
7	1/2 pa	0,2	—	—	—	—	1,0	—	—	—	—	0,3	—	1	
8	2/2 pa	0,3	—	—	—	—	1,0	—	—	—	—	0,3	—	1	
9	3/2 pa	0,3	—	—	—	—	—	1,0	1,0	—	—	0,3	—	1	
10	pozostałe jedn. 2DZ	0,3	—	—	—	—	—	—	—	1,0	—	0,3	0,45	1	
11	1/1 ABAA	0,3	—	—	—	—	—	—	1,0	—	—	0,3	—	1	
12	2/1 ABAA	0,3	—	—	—	—	—	—	1,0	—	—	0,3	—	1	

Do 9.00 5.11 zużyto:

1	4 pz	0,2	0,3	0,25	0,2	0,2	0,5	—	—	0,3	0,4	brak danych	—	—	
2	6 pz	0,25	0,4	0,3	0,2	0,2	0,45	—	—	0,3	0,4	—	—	—	
3	5 pz	0,1	0,05	—	—	—	—	—	—	0,1	0,3	—	—	—	
4	2 pcz	—	—	—	—	—	—	—	—	0,05	0,2	—	—	—	
5	2 paplot	0,1	—	—	—	—	—	—	—	—	0,6	—	—	—	
6	2 dappanc	0,05	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
7	1/2 pa	0,05	—	—	—	—	0,5	—	—	—	—	—	—	—	
8	2/2 pa	0,05	—	—	—	—	0,35	—	—	—	—	—	—	—	
9	3/2 pa	0,05	—	—	—	—	—	0,3	0,4	—	—	—	—	—	
10	pozost. jedn. 2 DZ	0,05	—	—	—	—	—	—	—	0,4	—	—	—	—	
11	1/1 ABAA	0,05	—	—	—	—	—	—	0,4	—	—	—	—	—	
12	2/1 ABAA	0,05	—	—	—	—	—	—	0,5	—	—	—	—	—	

CIĘŻAR JEDNEJ JEDNOSTKI KALKULACYJNEJ Z DZ NA STAN FAKTYCZNY SPRZĘTU I LUDZI (TON)

Oddział	A m u n i c j a										MPS			Zywność		
	strzel.	82 mm moźdz.	120 mm moźdz.	85 mm arm.	PPK	122 mm hb.	122 mm	152 mm	czołg.	plot.	razem	benz.	olej napęd.	razem	„W”	„R”
4 pz	26,4	8,3	13,8	6,6	3,3	14,3	—	—	44,8	2,3	119,8	22,1	60,6	82,7	3,8	0,7
6 pz	24,8	7,8	13,0	6,2	3,1	13,4	—	—	42,2	2,2	112,7	20,8	57,0	77,8	3,3	0,6
5 pz	26,4	8,3	13,8	6,6	3,3	14,3	—	—	44,8	2,3	119,8	22,1	60,6	82,7	3,8	0,7
2 pcz	21,3	—	—	—	—	—	—	—	86,5	2,3	110,1	17,6	62,7	80,3	1,8	0,3
2 pa	6,8	—	—	—	—	95,8	17,9	—	—	—	155,0	33,3	0,7	34,0	1,9	0,3
2 paplot	3,5	—	—	—	—	—	34,5	—	41,5	41,5	45,0	17,4	3,0	20,4	1,2	0,2
2 dappanc	1,7	—	—	19,8	1,9	—	—	—	—	—	23,4	9,0	—	9,0	0,5	0,1
2 dirt	1,2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1,2	4,8	3,5	8,3	0,4	0,1
pozostale jedn.	17,3	—	—	—	—	—	—	10,4	—	—	27,7	99,0	30,0	129,0	5,1	0,9
Razem	129,4	24,4	40,6	39,2	11,6	137,8	17,9	34,5	228,7	50,6	714,7	246,1	278,2	524,2	21,8	3,9

Załącznik nr 8 do założenia ogólnego

ZAŁOZENIE UZUPELNIAJĄCE O SYTUACJI ŁĄCZNOŚCI

I.

1. 2 DZ posiada zorganizowaną łączność radiową, radioliniową i środkami ruchomymi. Siły i środki łączności przewodowej były wykorzystywane tylko do organizowania łączności wewnętrznej na punktach dowodzenia.
2. Łączność w ruchu i przy zmianie punktów dowodzenia oparto głównie na środkach radiowych. Wszystkie radiostacje małej mocy oraz odbiorniki dowódcy i sztabu 2 DZ znajdują się na wozach dowodzenia.
Przekazywanie informacji w zasadniczych relacjach radiowych w dniu 4.11 napotykało na duże trudności wobec zakłóceń stosowanych przez nieprzyjaciela, szczególnie na częstotliwościach fal krótkich.
3. Łączność dowódcy i sztabu 2 DZ zapewniają: batalion łączności 2 DZ, pluton łączności baterii dowodzenia dowódcy i sztabu artylerii 2 DZ, drużyna łączności plutonu dowodzenia szefa OPL 2 DZ. Ponadto do przesyłania korespondencji bojowej wykorzystuje się klucz śmigłowców sztabu dywizji.

II.

1. Łączność 2 DZ utrzymywana jest z dwóch punktów dowodzenia: SD i KSD 2 DZ.
2. Pododdziały łączności 2 DZ o 9.00 5.11 urzutowane są następująco:
 - na SD 2 DZ w rejonie maj. HELFELD (4286): pluton radiowy radiostacji średniej mocy, pluton radiowy dowodzenia (wozy dowodzenia), jedna stacja radioliniowa R-401 M, zespół aparatowni RWŁ-3, SM wraz z grupą środków ruchomych. O 7.00 5.11 pododdziały te przystąpiły do rozwijania węzła łączności SD 2 DZ. Pododdziały łączności dowódcy artylerii i szefa OPL dywizji znajdują się na SD 2 DZ i rozwinęły swoje środki łączności;
 - w rejonie poprzedniego SD dywizji — las (2312), w trakcie związania elementów węzła łączności znajdują się: zespół aparatowni RWŁ-3 wraz z jedną drużyną telefoniczną kompanii telefonicznej oraz jedna stacja radioliniowa R-401 M i jedna R-403 M;
 - dowództwo batalionu łączności wraz z pozostałymi siłami i środkami łączności znajduje się w marszu; czołem kolumny osiągnęło m. RYLOW (3896).
Batalion ma rozmieścić się w rejonie las (4088).

3. Przy zmianie SD dywizji wóz dowodzenia WD-2 zastępcy dowódcy dywizji został uszkodzony i pozostał wraz z obsługą w rejonie m. KANCOW (2602). Na wozie tym uszkodzona jest radiostacja R-113 oraz przystawka mocy radiostacji R-105.
4. Straty w środkach łączności:
- a) W batalionie łączności 2 DZ — straty bezpowrotne:
- radiostacja R-118;
 - 2 radiostacje R-105;
 - 1 odbiornik R-311;
 - 1 odbiornik R-313;
 - 3 samochody ciężarowo-liniowe, w tym jeden, na którym znajdowało się 20 aparatów telefonicznych TAL-43 i 30 km kabla połowego PKT.
- Uszkodzenia w sprzęcie łączności:
- odbiornik „Amur-2” — radiostacji R-118;
 - radiostacja R-105 z wozu dowodzenia szefa saperów 2 DZ;
 - dalekopis „Dalibor” z RWL-3.
- Jedna stacja radioliniowa R-401 M nie posiada jednego masztu antenowego.
- b) W 2 pcz: uszkodzony jeden półkomplet stacji radioliniowej R-401 M.
- c) W 5 pz: straty bezpowrotne:
- 1 radiostacja R-118;
 - 1 radiostacja R-105 PM;
 - 1 odbiornik R-313;
 - 1 łącznica telefoniczna LP-10 i 8 aparatów telefonicznych TAL-43.
- d) W 6 pz: uszkodzona przystawka mocy do radiostacji R-105 z wozu dowodzenia WD-3.
- Sprzęt radiowy małej mocy może być naprawiony w warsztacie łączności dywizji do 16.00 5.11. Pozostały sprzęt wymaga naprawy w warsztatach łączności 1 A.

III.

Stan łączności 2 DZ na 9.00 5.11.

1. Łączność z 1 A:

- a) Łączność radiowa dowodzenia, tyłów i powiadamiania zorganizowana jest w następujących sieciach radiowych 1 A:
- w sieci radiowej dowódcy 1 A (R-118);
 - w sieci radiowej dowódcy 1 A (R-105 PM); brak łączności w tej sieci;
 - w sieci radiowej sztabu 1 A (R-118);
 - w sieci radiowej dowódcy wojsk raketowych i artylerii 1 A (R-118);
 - w sieci radiowej sztabu wojsk raketowych i artylerii 1 Armii (R-118);
 - w sieci radiowej szefa OPL 1 Armii (R-118);

— w sieci radiowej kwatermistrza 1 Armii (R-118);

— w sieci radiowej lotnictwa łącznikowego (R-800).

Odbiór sygnałów powiadamiania odbywa się w sieci radiowej powiadamiania 1 Armii.

Dane z rozpoznania lotniczego sztab 2 DZ i sztaby pułków otrzymują w sieci rozpoznania lotniczego 1 Armii.

- b) Łączność radioliniowa zorganizowana jest na kierunku w dwóch kanałach telefonicznych i jednym kanale telegraficznym. Przy sztabie 2 DZ znajduje się szef kierunku radioliniowego 1 Armii z jedną stacją radioliniową R-401 M nr 80. Łączność na tym kierunku nie jest jeszcze nawiązana. Stacja pośrednia nr 81 rozwinęta jest w rejonie: las (2616).

Łączność środkami ruchomymi jest zorganizowana i utrzymywana na kierunku za pomocą śmigłowców i łącznika na samochodzie.

Posterunek łączności 2 DZ z lotnictwem jest rozwinęty na lądowisku w rejonie 1 km pln maj. HELFELD (4286).

2. Łączność z podwładnymi:

- a) Łączność radiowa zorganizowana jest w sieciach i kierunkach radiowych 2 DZ.

Dowódca 2 DZ utrzymuje łączność z dowódcami pułków (pz, pcz) w dwóch sieciach (R-105 PM i R-112) oraz z 2 pcz na kierunku radiowym (R-113).

Sztab 2 DZ utrzymuje łączność ze sztabami pułków w dwóch sieciach: (R-118 i R-105 PM).

W sieci radiowej sztabu 2 DZ (R-118) brak łączności z 5 pz.

Łączność sztabu 2 DZ z KSD 2 DZ zorganizowana jest na kierunku radiowym (R-105), jednak łączności na tym kierunku brak.

Łączność radiowa z 2 drt utrzymywana jest przez dowódcę i sztab artylerii 2 DZ w trzech relacjach (dwie R-108 PM i jedna R-118). Dowódca i sztab artylerii 2 DZ utrzymują ponadto łączność radiową w swoich sieciach z 2 pa i 2 dar. Dane z rozpoznania artyleryjskiego otrzymywane są w sieci rozpoznania artylerii 2 DZ.

Szef OPL 2 DZ utrzymuje łączność radiową z 2 paplot na kierunku radiowym (R-109 PM).

Łączność z inżynieryjnymi elementami ugrupowania bojowego 2 DZ szef saperów 2 DZ utrzymuje w swojej sieci radiowej (R-105 PM).

Łączność z pododdziałami rozpoznania skażeń utrzymywana jest w sieci radiowej szefa zabezpieczenia chemicznego dywizji (R-105).

Dane od pododdziałów rozpoznawczych dywizji otrzymywane są w sieci rozpoznania 2 DZ (R-105 PM).

Dla potrzeb łączności tyłów zorganizowane są trzy sieci radiowe kwatermistrza 2 DZ (R-118, R-105 PM i R-105).

W pierwszej sieci utrzymywana jest łączność radiowa z kwatermistrzami pułków, w drugiej — z kwatermistrzami pododdziałów dywizyjnych, w trzeciej — z batalionem transportowym i składami dywizji.

Sygnały ostrzegania przekazywane są w sieci radiowej ostrzegania 2 DZ.

Kierowanie organami regulacji ruchu odbywa się w sieci radiowej regulacji ruchu (R-104).

- b) Łączność radioliniowa ze sztabami pułków (pz, pcz) zorganizowana jest na kierunkach. Z SD 2 DZ nawiązano dotychczas łączność z 4 pz i 6 pz.
- c) Łączność środkami ruchomymi jest zorganizowana i utrzymywana na kierunkach ze wszystkimi elementami ugrupowania bojowego dywizji.

3. Łączność współdziałania:

- a) Z elementami ugrupowania operacyjnego 1 Armii utrzymuje się łączność radioliniową i środkami ruchomymi przez węzeł łączności SD 1 Armii. Łączności radiowej brak. Radiostacja R-113 pracująca dotychczas w sieci radiowej współdziałania 1 Armii została zniszczona.
- b) Z lotnictwem łączność utrzymywana jest za pomocą środków radiowych przez przedstawiciela lotnictwa znajdującego się przy SD 2 DZ.
- c) Między elementami ugrupowania bojowego 2 DZ w sieci radiowej współdziałania 2 DZ (R-114 PM) oraz przez węzeł łączności SD 2 DZ.

IV.

Dane dodatkowe:

1. Z analizy sytuacji przeprowadzonej przez wydział łączności 2 DZ wynika, że dotychczas nieprzyjaciel prowadził zakłócenia najczęściej w pasmach 42,5—45 MHz, 2—3,5 MHz i 5,2—6 MHz.
2. 2 DZ nie otrzyma w dniu 5.11 uzupełnienia w siłach i środkach łączności.
3. SD 1 Armii w rejonie las — 10 km na płn wsch PRENCLAU, KSD 1 Armii w rejonie las — 22 km na płn wsch PRENCLAU.
4. Od 10.00 5.11 czynny będzie WL WSD 1 Armii w rejonie: las płn WOLDEG (2806).
5. W plutonie łączności baterii dowodzenia dowódcy artylerii 2 DZ znajduje się dodatkowo posterunek łączności z lotnikiem, wyposażony w 1 radiostację R-800 i 1 radiostację R-108.
6. Radiostacje KF 2 DZ pracują na częstotliwościach: 2720 KHz, 2140 KHz, 3950 KHz.
Radiostacje UKF 2 DZ i jednostek podległych pracują na częstotliwościach w pasmach: 36—38 MHz; 24—25 MHz; 31—34 MHz; 42—43 MHz.

35

egz. nr 1

Wydrukowano w 500 egz.

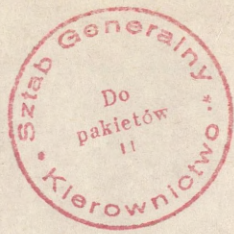
Egz. Nr 1—500 Kanc. Tajna Ak. Szt. Gen.
Wyk. Zespół oficerów

Drukarnia Ak. Szt. Gen. — Nr z. 6 (0293)

36

mepe

0977

TRON NA 9.00 5.11

Egz. Nr. [redacted]
Nr. Ks. D67/WW
Załącznik nr 1 do załączenia

